

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 18.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **8525** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя си Д. К., чрез адв. Л. искова молба срещу Столична Община, с която моли за осъждане на ответника да му заплати сумата от 350,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди, изразяващи се в разходи за адвокатско възнаграждение, направени в производство по оспорване по административен ред на акт за установяване на публично държавно вземане № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., отменен с решение № 1626/14.03.2017 г., постановено по адм.д. № 11475/2016 г. по описа на АССГ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 26.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени подробни съображения за нейната допустимост и основателност. Посочва, че срещу дружеството е издаден Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 ДОПК № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., издаден от оправомощено от кмета на СО лице. С акта се установяват задължения в размер на 113,66 лв. за данък върху недвижим имот и 606,17 лв. такса за битови отпадъци. Актът е оспорен от дружеството с жалба до СО, Д ОП. С жалбата изрично са претендирани разноски, като е приложен и договор за правна защита и съдействие, в който е посочена претендираната сума като платена. Органът е приел, че жалбата е неоснователна и е потвърдил оспорения акт с решение № СФД16-РД28-42/18.10.2016 г. Органът не се е произнесъл по разноските. Посоченото решение е оспорено пред АССГ, който се е произнесъл с решение № 1626//14.03.2017 г., постановено по адм.д. № 11475/2016 г., с което е отменил обжалвания данъчен акт, като е присъдил разноски на дружеството в съдебното производство. Решението е влязло в сила. Твърди, че през периода 2016 г. – 2017 г. не е съществувала правна уредба , предвиждаща

присъждането на разноски в административното производство пред по-горестоящ орган, от съда. Поради тази причина, единствения начин да се претендират разноски, е по реда на ЗОДОВ. Счита, че СО носи отговорност за издадения незаконосъобразен акт, а за оспорването му пред органа, ищецът е направил разноски, които представляват имуществени вреди. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал.6 ДОПК задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители. Моли за осъждане на ответника. Претендира присъждане на разноски в настоящия процес.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, които моли да бъдат приети.

Направено е искане за изискване на адм.д. № 11475/2016 г. по описа на АССГ, 54 състав.

Ответникът, Столична община, чрез процесуалния си представител юк В., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Посочва, че в представения към исковата молба договор за правна защита и съдействие от 12.08.2016 г. е посочено, че договорената сума е платена за оказване на съдействие, изразяващо се в изготвянето, внасянето и подписването на жалба против акта за установяване на задължение, без изрично да се разграничава отделно заплащане на възнаграждението във всяка фаза от оспорването на акта. Това се установява и от факта, че с посоченото решение, с което е отменен акта, на ищеца са присъдени разноски в размер на 350 лв., за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък. Т.е., счита, че дружеството не е претърпяло имуществени вреди, за да претендира тяхното обезщетяване. Моли за отхвърляне на исковата претенция. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Към отговора на исковата молба не са представени писмени доказателства и не са направени доказателствени искания.

След преценка на доказателствата по делото от фактическа страна, съдът намира следното:

Настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск му е подсъден, с оглед правилата за местната подсъдност, посочена в чл. 7 ЗОДОВ, а същият е и допустим за разглеждане по реда на ЗОДОВ. Поради изложеното настоящия съдебен състав приема, че искът следва да бъде разгледан по същество.

Приложените към исковата молба писмени документи са допустими, относими и необходими за разрешаване на правния спор, поради което следва да бъдат приобщени като доказателствен материал по делото.

Следва да бъде изискано от 54 състав на АССГ адм.д. № 11475/2016 г. по описа на АССГ.

Съдът, след като констатира, че предявения иск е допустими и редовен, и след осъществяване на процедурата по чл. 131 от ГПК, както и с оглед на направените от страните доказателствени искания, и на основание чл. 140 ГПК.

О П Р Е Д Е Л И:

СЪОБЩАВА на страните проекто-доклад по делото:

Производството по делото е образувано по подадена от [фирма], с ЕИК[ЕИК], с

адрес на управление в [населено място], представлявано от управителя си Д. К., чрез адв. Л. искова молба срещу Столична Община, с която моли за осъждане на ответника да му заплати сумата от 350,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени от дружеството имуществени вреди, изразяващи се в разходи за адвокатско възнаграждение, направени в производство по оспорване по административен ред на акт за установяване на публично държавно вземане № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., отменен с решение № 1626/14.03.2017 г., постановено по адм.д. № 11475/2016 г. по описа на АССГ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 26.08.2021 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба са изложени подробни съображения за нейната допустимост и основателност. Посочва, че срещу дружеството е издаден Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 ДОПК № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., издаден от оправомощено от кмета на СО лице. С акта се установяват задължения в размер на 113,66 лв. за данък върху недвижим имот и 606,17 лв. такса за битови отпадъци. Актът е оспорен от дружеството с жалба до СО, Д ОП. С жалбата изрично са претендирани разноски, като е приложен и договор за правна защита и съдействие, в който е посочена претендиратата сума като платена. Органът е приел, че жалбата е неоснователна и е потвърдил оспорения акт с решение № СФД16-РД28-42/18.10.2016 г. Органът не се е произнесъл по разноските. Посоченото решение е оспорено пред АССГ, който се е произнесъл с решение № 1626//14.03.2017 г., постановено по адм.д. № 11475/2016 г., с което е отменил обжалвания данъчен акт, като е присъдил разноски на дружеството в съдебното производство. Решението е влязло в сила. Твърди, че през периода 2016 г. – 2017 г. не е съществувала правна уредба , предвиждаща присъждането на разноски в административното производство пред по-горестоящ орган, от съда. Поради тази причина, единствения начин да се претендират разноски, е по реда на ЗОДОВ. Счита, че СО носи отговорност за издадения незаконосъобразен акт, а за оспорването му пред органа, ищецът е направил разноски, които представляват имуществени вреди. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал.6 ДОПК задължените лица имат право на обезщетение за вредите, причинени им от незаконни актове, действия или бездействия на органи по приходите и публичните изпълнители. Моли за осъждане на ответника. Претендира присъждане на разноски в настоящия процес.

Ответникът, Столична община, чрез процесуалния си представител юк В., в срока по чл. 131 ГПК, е депозирал отговор на исковата молба, с който я оспорва като неоснователна. Посочва, че в представения към исковата молба договор за правна защита и съдействие от 12.08.2016 г. е посочено, че договорената сума е платена за оказване на съдействие, изразяващо се в изготвянето, внасянето и подписването на жалба против акта за установяване на задължение, без изрично да се разграничава отделно заплащане на възнаграждението във всяка фаза от оспорването на акта. Това се установява и от факта, че с посоченото решение, с което е отменен акта, на ищеца са присъдени разноски в размер на 350 лв., за адвокатско възнаграждение, съгласно представен списък. Т.е., счита, че дружеството не е претърпяло имуществени вреди, за да претендира тяхното обезщетяване. Моли за отхвърляне на исковата претенция. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

- правна квалификация - предявения иск са с правно основание чл. 4, вр. чл.1 ЗОДОВ.
- права и обстоятелства, които се признават и които не се нуждаят от доказване – отменен с влязло в сила съдебно решение Акт за установяване на задължения по чл.

107, ал.3 ДОПК № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., издаден от оправомощено от кмета на СО лице, както и постановено решение № СФД16-РД28-42/18.10.2016 г. за проведено оспорване по административен ред на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал.3 ДОПК № ДВТ16-ТД26-124/10.09.2016 г., издаден от оправомощено от кмета на СО лице.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва :

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на незаконосъобразен акт на орган или длъжностно лице на държавата и то, изпълняващо административна дейност в структурата на ответника, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, настъпване на имуществени вреди от такъв административен акт, изразяващи се в направени разходи за адвокат при оспорване на административния акт пред по-горестоящия административен орган, както и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт на служител при ответника и настъпилите вредоносен резултат. Ищецът следва да докаже претенцията си и по размер.

Всяка страна носи доказателствена тежест да установи своите твърдения и възражения.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА приложените към исковата молба писмени документи.

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване от Административен съд – София град адм.д. № 11475/2016 г. по описа на 54 състав на АССГ;

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание, което ще се проведе на 18.11.2021 г. от 10.40 часа, за която дата и час да се призоват страните на посочените по делото адреси.

За съдебното заседание да се призове Софийска градска прокуратура като контролираща страна.

На ищеца да се връчи препис от отговора на ответника, ведно с доказателствата към него за сведение.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение за насрочване, ведно с обективирания в него проект-доклад по делото, като им се укаже възможността най-късно в първото по делото заседание, да вземат становище по дадените указания и проекта - доклада по делото.

Съдът УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса, които са съобшили по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, са длъжни да уведоми съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът предупреждава страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за връчени.

Съдът ПРИКАНВА страните към постигане на спогодба, като им разяснява, че ако използват способите за медиация по Закона за медиацията ще направят по-малко разноски по производството, като ще уредят по-бързо правния спор, предмет на настоящото съдебно производство. До спогодба може да се достигне и по време на процеса, като съдът може да я одобри ако не противоречи на закона или добрите нрави, като с определение прекрати съдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: